Stuk **1009** (2001-2002) – Nr. 2

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

21 maart 2002

ONTWERP VAN DECREET

houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse regering en de regering van de Republiek Bulgarije, ondertekend in Sofia op 18 mei 2001

VERSLAG

namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Patrick Hostekint

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Luc Van den Brande.

Vaste leden :

de heren Freddy Sarens, Walter Vandenbossche, Luc Van den Brande, Johan Weyts ;

de heren Louis Bril, Peter Gysbrechts, Jacques Laverge, Stefaan Platteau ;

de heren Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Miel Verrijken ;

de heren Peter De Ridder, Patrick Hostekint ;

de heer Frans Ramon ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Erik Matthijs, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jef Van Looy ;

de heren Julien Demeulenaere, Didier Ramoudt, Marc van den Abeelen, Paul Wille ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Pieter Huybrechts, Luk Van Nieuwenhuysen ;

de heren Marcel Logist, Jacques Timmermans ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Jan Roegiers.

Zie :

1009 (2001-2002)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

INHOUD

Blz.

I. Inleidende uiteenzetting door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid 4

I.1. Historiek 4
I.2. Ontstaansgeschiedenis van de overeenkomst 4
I.3. Motivering voor deze verdragsluiting 5
I.4. Inhoud van het akkoord 5

II. Algemene bespreking : tussenkomsten van de leden 6

II.1. Tussenkomst van de heer Karim Van Overmeire 6
II.2. Tussenkomst van de heer Eloi Glorieux 7
II.3. Tussenkomst van de heer Freddy Sarens 7
II.4. Tussenkomst van de heer Etienne Van Vaerenbergh 8
II.5. Tussenkomst van de heer Patrick Hostekint 8
II.6. Tussenkomst van de heer Jan Loones 9
II.7. Tussenkomst van de heer Luc Van den Brande 10

III. Algemene bespreking : replieken van de minister 10

– Consensus over Bulgarije als nieuwe verdragspartner van Vlaanderen 10
– De keuze voor ruime of beperkte akkoorden 11
– Benuttingsgraad van het budget voor de samenwerking met Bulgarije 11
– Stand van zaken m.b.t. de Vlaamse verdragen met de Centraal- en Oost-Europese landen 11
– Samenwerking op het gebied van landbouw 11
– Samenwerking op fluviaal en maritiem gebied 12
– Jumelages 12
– Projectenoverzicht 12
– Georganiseerde misdaad 12

IV. Stemmingen 12

IV.1. Artikelsgewijze stemming 12
IV.2. Stemming over het geheel 13

Bijlage : Overzicht van de samenwerkingsprojecten met Bulgarije in het kader van het Samenwerkingsprogramma Centraal- en Oost-Europa 15

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden werd op datum van donderdag 14 maart 2002 het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en de republiek Bulgarije besproken. Het ontwerp werd daarna unaniem aangenomen.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER PAUL VAN GREMBERGEN, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, AMBTENARENZAKEN EN BUITENLANDS BELEID

I.1. Historiek

Voor wat de recente historiek van het land betreft, verwijst de minister naar het feit dat ook Bulgarije vanzelfsprekend niet ontsnapte aan de grote omwenteling die zich in 1990 voltrok in de voormalige Europese satellietstaten van de Sovjet-Unie. Bulgarije was daarbij echter een van die voormalige communistische landen waarin de communistische partij zichzelf heruitvond als sociaal-democratische partij, hetgeen uitmondde in een uitermate hypocriete en zelfs schizofrene situatie. Snelle of diepgaande socio-economische veranderingen waren voor deze ex-communisten geen prioriteit. Een en ander leidde er dan ook toe dat er slechts zeer halfslachtige pogingen tot economische en politieke vernieuwing werden ondernomen. In essentie bleven de oude structuren overeind. Resultaat van dit alles was dat het land er economisch gestaag op achteruit ging.

Dit belette overigens niet dat er op een aantal vlakken wel degelijk vooruitgang werd geboekt ten opzicht van de communistische periode. Het feit dat de buitenlandse politiek van Bulgarije nu duidelijk op het Westen werd gericht is daar een voorbeeld van. Een groot lichtpunt was eveneens de toename van de binnenlandse stabiliteit. In tegenstelling tot wat het geval was in de eindfase van het communistische bewind, werd Bulgarije zelfs een model wat etnische vrede betreft. En ook met zijn buurlanden bouwde het uitstekende relaties op.

Het duurde uiteindelijk echter nog tot 1997 vooraleer de "Verenigde Democratische Krachten" de verkiezingen wonnen, en de ex-communisten zo van de macht verdreven. Zij stelden drastische, maar ondertussen meer dan noodzakelijk geworden, hervormingen voor op economisch, politiek en sociaal vlak. Hervormingen die in vele opzichten trouwens ook succesvol bleken. Zo werd Bulgarije op de top van Helsinki mee opgenomen bij de EU-kandidaatlanden, werd de financiële crisis bedwongen, kreeg men de inflatie onder controle, slaagde men erin om de buitenlandse handel opnieuw wat te doen toenemen e.d.m.

De minister wijst er daarbij echter wel op dat het medicijn dan misschien wel het juiste mag geweest zijn, maar dat de bevolking zulks momenteel nog onvoldoende merkt. Tot op heden slaagt de doorsnee-Bulgaar er nog steeds niet in om de vruchten te plukken van de reële inspanningen die hij heeft moeten leveren. Het gevaar is dan ook niet denkbeeldig dat de bevolking haar ontgoocheling gaat uiten door te kiezen voor andere partijen. Waarbij de minister daar wel meteen aan toevoegt dat de democratische verworvenheden van het recente verleden op geen enkele wijze in het gedrang dreigen te komen.

I.2. Ontstaansgeschiedenis van de overeenkomst

De minister wijst er daarna op dat de samenwerking tussen Vlaanderen en Bulgarije niet van gisteren dateert, maar integendeel reeds vele jaren bestaat. Vlaanderen onderhield met name culturele en wetenschappelijke contacten door middel van de uitvoering van de culturele akkoorden. Sinds 1992 kon het land – hoewel het niet als prioritair werd bestempeld – ook ruimschoots gebruik maken van het Vlaams samenwerkingsprogramma voor Centraal- en Oost-Europa. Tussen 1992 en het jaar 2000 werden zo niet minder dan 24 projecten (voornamelijk in de sociale sector en de landbouwsector) gefinancierd voor een totaal bedrag van circa 3 miljoen euro.

Anderzijds geeft de minister grif toe dat in economisch opzicht de inspanningen veeleer beperkt bleven. Zo is er geen vertegenwoordiger van Export Vlaanderen in Sofia, terwijl ook de Vlaamse KMO's maar in beperkte mate investeerden in Bulgarije. Een aantal grote bedrijven vond daarentegen wél zijn weg naar het land.

Een en ander leidde er in elk geval toe dat de Bulgaarse regering reeds in 1997 de wens uitdrukte om tot een algemeen samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Bulgarije te komen. Iets wat volgens de minister waarschijnlijk mee geïnspireerd werd door het feit dat Vlaanderen reeds dergelijke samenwerkingsakkoorden had afgesloten met een aantal andere landen uit Centraal- en Oost-Europa, als daar zijn : Polen, Hongarije en Roemenië.

Deze wens om verdragsrechtelijke betrekkingen aan te gaan werd formeel naar voor gebracht tijdens een bezoek van de Bulgaarse minister van Buitenlandse Zaken aan de Vlaamse minister-president in de loop van oktober 1998. In mei 1999 verklaarde men zich van Vlaamse kant bereid de onderhandelingen op te starten over het sluiten van een dergelijk akkoord.

Deze onderhandelingen liepen nog bij het aantreden van de nieuwe Vlaamse regering in 1999. De minister wijst er daarbij op dat onder deze regering een nieuw beleid ten aanzien van de landen van Centraal- en Oost-Europa werd uitgewerkt, waarbij het Vlaamse beleid meer werd afgestemd op het Europese beleid, met als een van de hoofddoelstellingen de voorbereiding van de tien kandidaten op toetreding tot de EU.

Tijdens haar vergadering van 23 februari 2001 besliste de Vlaamse regering dan ook om de samenwerking te laten verlopen binnen het kader van verdragen met deze tien kandidaten. Conform deze optie werd derhalve de beslissing genomen om, onder meer, met Bulgarije een akkoord te sluiten.

Dientengevolge werd op 18 mei 2001 – nadat de federale overheid op 21 april in kennis was gesteld van de intentie tot ondertekening – het nu voorliggende akkoord, tijdens een officieel bezoek aan Bulgarije ondertekend met mevrouw Michaelova, de Bulgaarse minister van Buitenlandse Zaken.

I.3. Motivering voor deze verdragsluiting

De minister preciseert dat het doel van het samenwerkingsakkoord voortvloeit uit de taak die Vlaanderen sinds 1992 op zich heeft genomen om als volwaardig partner in het internationale politieke, economische en maatschappelijke gebeuren een rol te spelen bij het totstandkomen van democratische hervormingen in Oost-Europa. Door middel van het samenwerkingsprogramma voor Centraal- en Oost-Europa was en is Vlaanderen officieel op een nadrukkelijke wijze aanwezig in de meeste Oost-Europese landen. De minister heeft daarbij ook geen moeite om te erkennen dat de initiatieven van Vlaamse bedrijven en burgers, hoewel minder formeel, daarbij zeker niet minder belangrijk waren. Al deze acties droegen immers bij tot de vrede, de welvaart en de internationale solidariteit, die deze landen nodig hadden om zich om te vormen tot stabiele democratieën.

Hoewel Bulgarije daarbij lange tijd slechts in potentie een economische en commerciële partner was, maken een aantal recente evoluties (zoals de modernisering van de wetgeving en de doorgevoerde politieke hervormingen) dat het ook in de feiten een interessante partner wordt voor Vlaanderen op economisch en commercieel gebied. Ook zijn geografische ligging als verste Donauland, zijn industriële en agrarische mogelijkheden en de bestaande contacten tussen de beide bevolkingen, maken van dit Oost-Europese land een belangrijke partner, die op termijn ongetwijfeld ook binnen de Europese instellingen aan belang zal winnen.

Omgekeerd is Vlaanderen, met zijn ligging in het hart van Europa, ook voor Bulgarije een zeer geschikte partner die vooral door middel van contacten met KMO's veel uiterst waardevolle expertise en ervaring kan overdragen. Met dit akkoord bevestigen de beide partijen dan ook het wederzijds vertrouwen in elkaar, in hun politiek en economisch gewicht en hun beider rol in het toekomstige Europa.

I.4. Inhoud van het akkoord

Artikel 1 geeft de domeinen aan waarin de partijen hun samenwerking willen intensifiëren. De minister wijst er daarbij op dat de opgenomen lijst uitvoerig is, maar niét exhaustief. Binnen alle domeinen waarin Vlaanderen bevoegd is, kunnen dus vormen van samenwerking worden opgezet. In de mate dat Vlaanderen in de toekomst nog nieuwe bevoegdheden zou verwerven, kunnen deze trouwens eveneens onder het akkoord gevat worden.

Artikel 2 handelt over de uitbreiding van de economische betrekkingen vanuit verschillende invalshoeken. De uitwisseling van personen die deskundig zijn in het opzetten van KMO-structuren en de organisatie van managementprogramma's voor KMO-bedrijfsleiders krijgen vanzelfsprekend bijzondere aandacht.

Artikel 3 handelt over de samenwerking en de uitwisseling op het vlak van onderwijs, en dit vanaf het kleuteronderwijs tot en met het niveau van de postgraduaatstudies en de volwassenenvorming.

Artikel 4 handelt over de samenwerking en de uitwisseling op het vlak van wetenschappelijk onderzoek en technologische ontwikkeling.

Artikel 5 betreft de samenwerking en de uitwisseling op cultureel vlak, en dit met inbegrip van de audiovisuele sector.

Artikel 6 heeft betrekking op de samenwerking inzake toerisme en sport.

Artikel 7 handelt over de uitwisseling van ervaringen op het gebied van arbeid en werkgelegenheid, en dan meer bepaald met betrekking tot beroepsopleiding, arbeidsverhoudingen en sociaal overleg. Er wordt daarbij wel duidelijk gesteld dat een en ander dient te gebeuren binnen het kader van de bevoegdheden van de beide partijen.

Artikel 8 handelt over de samenwerking op sociaal gebied en meer in het bijzonder inzake gezondheid, welzijn en sociale diensten.

Artikel 9 besteedt aandacht aan de samenwerking en uitwisseling op het vlak van leefmilieu, ruimtelijke ordening, huisvesting, gemeentelijk beleid, infrastructuur, verkeer en verkeerstelematica.

Artikel 10 heeft betrekking op landbouw en plattelandsontwikkeling.

Artikel 11 handelt over nadere samenwerking tussen steden en gemeenten.

Artikel 12 behandelt de samenwerking in het kader van internationale organisaties in de domeinen waarop dit akkoord betrekking heeft.

Artikel 13 onderstreept nog eens heel in het bijzonder de bereidheid van Vlaanderen om, indien mogelijk, de snelle toetreding van Bulgarije tot de Europese Unie te bevorderen.

De artikelen 14 tot en met 17 ten slotte, behandelen een aantal verdragsgerelateerde administratieve aangelegenheden, als daar zijn : de oprichting en taakomschrijving van een Gemengde Commissie, de geldigheidsduur van het akkoord en de opzeggingsmogelijkheden, de modaliteiten van inwerkingtreding en de verschillende talen waarin het samenwerkingsakkoord gesteld is.

Afsluitend verzoekt de minister de commissieleden dan ook het aan hen voorgelegde verdrag te willen goedkeuren.

II. ALGEMENE BESPREKING : TUSSENKOMSTEN VAN DE LEDEN

II.1. Tussenkomst van de heer Karim Van Overmeire

Via een aantal in Vlaanderen wonende Bulgaarse kennissen, evenals door een aantal bezoeken aan dat land, kan de heer Van Overmeire met enige kennis van zaken spreken over de huidige toestand in Bulgarije. Ter plekke heeft hij zelfs de Pomakken bezocht, een bevolkingsgroep bestaande uit Bulgaren die zich ten tijde van de Turkse bezetting tot de Islam hebben bekeerd, maar daarbij voor het overige wel hun eigen taal en gebruiken behielden. Ze leven vooral in het Rhodopegebergte. Het viel de heer Van Overmeire bij die bezoeken overigens op dat nota bene Saoedi-Arabië nogal wat projecten blijkt te financieren onder die, toch meestens op godvergeten plaatsen in afgelegen bergstreken wonende, bevolkingsgroep. Qua indicatie voor de complexiteit van het etnisch gegeven in die regio, en voor de doorwerking van een aantal historische gegevenheden, kan dit toch tellen.

Inzake het door de minister meermaals geciteerde agrarisch en economisch potentieel wenst de heer Van Overmeire de zaken toch enigszins te nuanceren. De Bulgaren geloven daar immers zelf niet al te erg in, zoals onder andere mag blijken uit de negatieve demografische prognoses aangaande de Bulgaarse bevolking. Deze negatieve prognose is immers niet enkel te wijten aan een dalende levensverwachting ten gevolge van de economische achteruitgang, maar is ook en vooral het gevolg van een bijna totaal gebrek aan toekomstperspectieven, dat niet alleen leidt tot een nog steeds vrij massale emigratie naar het Westen, maar dat zich ook vertaalt in een scherp dalende nataliteit. Mensen die voor zichzelf al nauwelijks toekomst meer zien, zijn immers per definitie niet geneigd om veel kinderen op de wereld te zetten. Een van de belangrijkste objectieven van het Vlaamse beleid ten aanzien van Bulgarije, moet er volgens de heer Karim Van Overmeire dan ook in bestaan om opnieuw enig perspectief te bieden aan de bevolking ter plekke.

De vraag op welke domeinen Vlaanderen zijn beperkte middelen het best kan inzetten wordt door de Bulgaren overigens zelf vrij eenduidig beantwoord. Prioritaire aandachtsgebieden zijn volgens hen : de gezondheidszorg, de landbouwsector en toeristische sector. Inzake de medische voorzieningen ontbreekt het de Bulgaren overigens niet zozeer aan gekwalificeerd verplegend personeel (tenminste in de mate dat de betrokkenen nog niet zijn uitgeweken), als wel aan moderne, of zelfs maar gewoon adequate, medische infrastructuur. De ziekenhuizen en hun apparatuur zijn er totaal verouderd, en voldoen in geen enkel opzicht nog aan de Westerse standaarden. Hetzelfde geldt overigens voor de landbouw. De gehanteerde landbouwmethodes en het beschikbare landbouwmateriaal verdienen zelfs nauwelijks het predikaat “modern”. Anders is het gesteld met de toeristische sector, die al vrij modern was, en die mits enige gerichte bijkomende investeringen, zeer snel opnieuw een groei-

sector kan worden. Niet onbelangrijk daarbij is dat het land daarenboven over een nog bijna onontgonnen potentieel beschikt als bestemming voor cultuurtoerisme. De heer Van Overmeire wijst er daarbij eveneens op dat de meest zinvolle investeringen in Bulgarije diegene zijn die gebeuren in en via lokale KMO's. Deze ondernemingen zijn immers stukken efficiënter dan de lokale groot-ondernemingen. De Bulgaren zelf hebben daarbij een duidelijke preferentie voor investeringen vanuit het Westen. Tegen investeringen vanuit Rusland wordt daarentegen met een zekere argwaan aangekeken. Die Westerse investeringen zouden daarenboven best ook niet te lang meer uitblijven, zoniet dreigt het land door een acute braindrain naar het Westen (in casu vooral West-Europa, de VS en Canada) zowel intellectueel, wetenschappelijk als qua entrepreneurschap helemaal leeg te bloeden.

Van de minister had de heer Karim Van Overmeire verder graag vernomen of het klopt dat de middelen die Vlaanderen uittrekt voor projecten in Bulgarije (middelen die ongeveer 1 miljoen euro belopen), zelden of nooit volledig opgebruikt raken. Mocht dit zo zijn, dan zou dit hem ten zeerste bevreemden, aangezien er ter plekke wel degelijk een aantal interessante zaken kunnen gerealiseerd worden in de sectoren middenstandsvorming en landbouwopleiding. In meer algemene zin had hij trouwens graag ook een globaal overzicht gekregen van alle momenteel tussen Vlaanderen en Bulgarije bestaande projecten.

Verder wenst de heer Van Overmeire de minister ook nog te attenderen op een probleem waarmee een aantal organisaties die basishulpgoederen naar Bulgarije willen transporteren nog steeds frequent geconfronteerd worden. Het transport van die goederen over land moet immers door landen als Servië en Roemenië, waar sommigen er niet voor terugschrikken om die hulpverleners, onder het mom van officiële bescherming, een deel van hun goederen afhandig te maken. Op de een of andere manier zou daartegen toch moeten kunnen worden opgetreden.

II.2. Tussenkomst van de heer Eloi Glorieux

Volgens de heer Eloi Glorieux ontleent het voorliggende samenwerkingsakkoord in de eerste plaats zijn betekenis aan het feit dat Bulgarije een kandidaat-EU-land is. Het nauwer aanhalen van de banden met dergelijke landen is immers per definitie uiterst zinvol. In het verlengde hiervan juicht de heer Glorieux trouwens ook het feit toe dat dit pas op 18 mei 2001 ondertekende verdrag nu reeds ter goedkeuring aan het Vlaams Parlement wordt voorgelegd. Bulgarije kan overigens best wat Vlaamse hulp gebruiken, aangezien het land, zoals trouwens alle voormalige Oostbloklanden, grote politieke en maatschappelijke veranderingen heeft doorgemaakt, die voor brede lagen van de bevolking soms nogal pijnlijk geweest zijn.

Onder verwijzing naar het advies van de Mina-raad bij het samenwerkingsakkoord haalt de heer Glorieux vervolgens het pijnpunt van de belabberde milieusituatie in Bulgarije aan. De aanwezige industrie blijkt met name technologisch zwaar achterop te hinken, waardoor er van energie-efficiëntie niet of nauwelijks sprake is. En daarnaast blijkt ook het aantal zwaar vervuilde sites nauwelijks te tellen te zijn. Bulgarije zal met andere woorden nog een hele weg moeten afleggen vooraleer het voldoet aan de EU-eisen qua milieu. Volgens de heer Glorieux kan Vlaanderen – op grond van artikel 9 van het voorliggende samenwerkingsakkoord – met zijn ervaring en knowhow inzake milieutechnologie ook op dit vlak tot een zeer nuttige samenwerking met Bulgarije komen. Hij denkt daarbij meer bepaald aan onze expertise inzake brownfield-benadering, en aan Vlaamse hulp bij het opschonen van de zwaar verontreinigde Donau (die voor Bulgarije en voor die hele Europese regio overigens een zeer belangrijke verkeersader is).

II.3. Tussenkomst van de heer Freddy Sarens

De heer Freddy Sarens verklaart vooral verheugd te zijn over het feit dat met dit ruime samenwerkingsakkoord opnieuw wordt aangeknoopt met de onder de vorige Vlaamse regering uitgezette beleidslijn om in de verdragen die Vlaanderen afsluit steeds zoveel mogelijk Vlaamse bevoegdheden te vatten. Het veeleer beperkte cultureel akkoord met Frankrijk dat onlangs nog in deze commissie werd goedgekeurd dient een uitzondering te blijven, aangezien het absoluut geen recht doet aan de ruime autonomie die Vlaanderen over de jaren verworven heeft.

Specifiek voor wat het aanknopen van verdragsrechtelijke betrekkingen met Bulgarije betreft, meent de heer Sarens dat het land in kwestie op heden nog dermate zware socio-economische problemen kent, dat het de vereisten om toe te treden tot de Europese Unie momenteel zeker nog van geen kanten kan waarmaken. Zijns inziens zullen de impulsen voor de tenuitvoeringlegging van het voorliggende verdrag trouwens ook vooral van Vlaamse kant moeten komen.

Dat de Vlaamse aandacht voor de landen van Centraal- en Oost-Europa prioritair gericht is op die

landen die kandidaat zijn om toe te treden tot de EU, is in het licht van dit alles dan ook een goede zaak. Van de minister had de heer Sarens dienaangaande wel graag vernomen wat nu precies de stand van zaken is qua verdragsluiting met die kandidaat-EU-leden, welke middelen Vlaanderen inzet voor zijn vernieuwde beleid ten aanzien van Centraal- en Oost-Europa, en wat exact de stand van zaken is aangaande het samenwerkingsakkoord met Tsjechië ?

II.4. Tussenkomst van de heer Etienne Van Vaerenbergh

De heer Etienne Van Vaerenbergh constateert uit de toelichting van de minister, en uit de tussenkomsten van een aantal commissieleden, dat er op het Bulgaarse grondgebied meerdere bevolkingsgroepen aanwezig zijn. Hij meent zich terzake te herinneren dat sommige van die groepen in het verleden wat onheus behandeld werden. Ook op dat gebied kan Vlaanderen – dat zelf nogal wat ervaring terzake heeft – mogelijks iets bijbrengen aan de Bulgaarse verdragspartner.

Ook inzake landbouw meent de heer Van Vaerenbergh dat Vlaanderen over heel wat ervaring beschikt die ook in Bulgarije zeer nuttig zou kunnen zijn. Ook deze kennis en expertise moet dus op de een of andere manier geëxporteerd kunnen worden.

II.5. Tussenkomst van de heer Patrick Hostekint

De heer Patrick Hostekint verklaart dat de sp.a-fractie volmondig achter dit samenwerkingsakkoord met Bulgarije staat. Ook hij acht het trouwens bijzonder positief dat dit akkoord, zo snel na zijn ondertekening, reeds ter goedkeuring aan het Vlaams Parlement wordt voorgelegd.

Refererend aan het recente verleden laat de heer Patrick Hostekint opmerken dat Vlaanderen al zeer snel na de val van het IJzeren Gordijn contact opnam met de landen van Centraal- en Oost-Europa. Dit liet Vlaanderen toe om als een van de eersten in te spelen op de aldaar bestaande noden. Het Vlaamse samenwerkingsprogramma Centraal- en Oost-Europa kreeg op die manier de allures van een soort mini-Marshallplan voor die landen. In diverse van de begunstigde landen werden op belangrijke domeinen markante successen geboekt. Hetgeen, volgens de heer Hostekint, deze landen ongetwijfeld geholpen zal hebben toen zij hun kandidatuur stelden om lid te worden van de Europese Unie.

De heer Patrick Hostekint stelt verder vast dat er binnen die groep van kandidaat-leden momenteel nog zeer grote verschillen bestaan aangaande de mate waarin men er al dan niet in geslaagd is om te voldoen aan de EU-toetredingscriteria. Maar Vlaanderen heeft ondertussen toch al met vrijwel elk van deze landen een samenwerkingsakkoord afgesloten, en dit onafgezien van hun stand van ontwikkeling.

Terzake wijst hij erop dat met name Bulgarije op nogal wat domeinen met behoorlijk ernstige problemen heeft af te rekenen. De werkloosheid is er nog steeds torenhoog (officiële cijfers gewagen van 16,7 percent van de beroepsbevolking, hetgeen waarschijnlijk nog een onderschatting is), de industriële infrastructuur is zwaar verouderd, met alle daaruit voortvloeiende milieuproblemen, de sociale voorzieningen (onderwijs, medische zorg e.d.m.) zijn er het laatste decennium continu op achteruit gegaan en het land verliest steeds meer van zijn beste krachten door emigratie naar het Westen. Een en ander ging daarenboven gepaard met een toename van de criminaliteit. Net zoals in diverse andere Zuid-Oost-Europese landen (cf. Roemenië, Albanië en ex-Joegoslavië) is sinds de val van het communisme immers ook in Bulgarije een – in het Westen weliswaar minder gekende – georganiseerde maffia ontstaan. Mee in het licht van de uitbreiding van de EU, is dit een probleem dat zeker niet onderschat mag worden.

Het beeld is echter niet louter negatief. Bulgarije beschikt immers ook over reële troeven, waarvan sommige vrij snel geactiveerd kunnen worden. De meest voor de hand liggende daarvan situeren zich volgens de heer Hostekint in de landbouwsector en, meer nog, in de sector van het toerisme. Waarbij vooral het – nog maar deels aangeboorde – toeristische potentieel erg snel broodnodige deviezen in het laatje kan brengen.

De heer Patrick Hostekint verklaart verder de mening te zijn toegedaan dat een land als Bulgarije in de huidige fase niet zozeer behoefte heeft aan grote multinationale investeerders, als wel aan duurzame investeerders uit het segment van het midden- en klein bedrijf. Tegenover grote multinationale ondernemingen staat men immers wat huiverachtig, aangezien ze disproportioneel zwaar kunnen doorwegen in het economisch bestel van een land, terwijl men er anderzijds toch helemaal geen greep op heeft. Investerende KMO's zijn daarentegen veel betrouwbaarder, mee omdat ze op veel langere termijn plegen te denken.

Volgens de heer Hostekint zijn de KMO's trouwens ook zelf zeer geïnteresseerd in de opportuniteiten die diverse landen van Centraal- en Oost-Europa hen bieden qua expansiemogelijkheden. Maar er moet dan natuurlijk wel aan een aantal basisvoorwaarden zijn voldaan. Zo moeten er politieke stabiliteit en sociale rust heersen, terwijl er natuurlijk ook een reëel winstpotentieel aanwezig moet zijn. Investeren zonder dat aan die voorwaarden is voldaan, zou immers neerkomen op economisch avonturisme. Iets waarvan de meeste KMO's – terecht – totaal wars zijn. Hij wijst er daarbij op dat de Vlaamse KMO's ondertussen al een hele traditie hebben opgebouwd qua investeren in landen in transitie. Bij wege van voorbeeld haalt hij de recente expansie van een onderneming uit zijn eigen regio aan. Het gaat dan met name over Deceuninck Plastics Industries (actief in PVC-profielbouw) dat reeds vestigingen heeft geopend in Polen en Tsjechië, en steeds geïnteresseerd is in nieuwe, maar veilige, marktopportuniteiten in landen van het voormalige Oostblok.

Concluderend stelt de heer Patrick Hostekint dat Vlaanderen, via het nu voorliggende samenwerkingsakkoord, zeker een rol moet kunnen spelen in de sociaal-economische heropleving van Bulgarije. Hij beschouwt dit trouwens ook als een historische plicht voor Vlaanderen, aangezien niemand kan ontkennen dat het bij Bulgarije over een land gaat dat integraal deel uitmaakt van de grote Europese culturele ruimte. De sp.a-fractie zal het akkoord dan ook niet alleen met enthousiasme goedkeuren, maar roept de Vlaamse regering ook op om haar beleid ten aanzien van Centraal- en Oost-Europa onverkort voort te zetten.

II.6. Tussenkomst van de heer Jan Loones

De heer Jan Loones meent dat het een goed idee ware mocht er, telkenmale een soortgelijke brede samenwerkingsovereenkomst tussen Vlaanderen en een ander land wordt afgesloten, contact worden gezocht tussen de respectieve parlementen. Het komt hem voor dat dit dé manier bij uitstek zou zijn voor de meest betrokken parlementsleden om uit de eerste hand elkaars situatie over en weer te leren kennen. Het Vlaams Parlement zou, gezien zijn volheid van bevoegdheden op het externe vlak, volgens de heer Loones overigens gerust wat minder schroomvallig mogen zijn in zijn "buitengaatse optreden". De ervaring leert immers dat andere parlementen terzake – met succes – veel complexlozer optreden.

Inzake het eigenlijke verdrag wenst de heer Loones zijn tussenkomst vooral op drie specifieke punten toe te spitsen : de landbouw, de visserij en de samenwerking tussen steden en gemeenten.

Voor wat de landbouw betreft, wijst de heer Loones erop dat er momenteel reeds een aantal uitgeweken Vlaamse landbouwers actief zijn in Polen. Inzoverre zulks nog nodig mocht zijn is dit in elk geval een bewijs voor het entrepreneurschap en de dadendrang van de Vlaamse boeren. Hun onmiskenbare vakbekwaamheid zou ongetwijfeld ook zeer nuttig kunnen ingezet worden voor de, absoluut noodzakelijke, modernisering van de Bulgaarse landbouwsector.

Verder verklaart de heer Loones toch wat verbaasd te zijn over het feit dat in dit verdrag nergens melding wordt gemaakt van de nieuw-verworven exclusieve Vlaamse bevoegdheid inzake visserij. Een en ander valt waarschijnlijk te verklaren door de datum van ondertekening van het samenwerkingsverdrag (met name ongeveer midden tussen de datum van het politieke akkoord over Lambermont en de datum van de stemming over de bijzondere wet dienaangaande – terwijl de eigenlijke bevoegdheid zelf ook pas vanaf 1 januari 2002 overkwam). En anderzijds is de heer Loones ook niet exact op de hoogte van het visserijpotentieel van de Zwarte Zee, waarvan Bulgarije toch een oeverstaat is. Gezien het land een niet-onaanzienlijke kustlijn van 354 kilometer heeft, komt het de heer Loones echter geheel en al waarschijnlijk voor dat Bulgarije wel degelijk specifieke visserijbelangen heeft. Het feit dat Bulgarije kandidaat-EU-lid is, maakt ook dat het land in de min of meer nabije toekomst te maken zal krijgen met het – niet steeds positieve – Gemeenschappelijke Visserijbeleid van de Unie. Ook in dat opzicht zou Vlaanderen zijn expertise ter beschikking moeten kunnen stellen van zijn Bulgaarse partner.

Een laatste punt dat de bijzondere aandacht van de heer Jan Loones wegdraagt is de in artikel 11 van de overeenkomst vervatte samenwerking tussen Vlaamse en Bulgaarse steden en gemeenten. Dienaangaande verklaart de heer Loones een overtuigd voorstander te zijn van jumelages tussen gemeenten uit verschillende landen. Hoewel dit stelsel zijn verre origines vindt in min of meer folkloristisch getinte uitwisselingen, heeft het zich mettertijd ontwikkeld tot een bijzonder efficiënt instrument voor de samenwerking tussen Vlaamse steden en steden uit minder ontwikkelde gebieden in Europa. Met name de samenwerking tussen diverse Vlaamse gemeenten en gemeenten uit het voormalige Oostblok (en dan in het bijzonder gemeenten uit de ruime Balkanregio) is bijzonder vruchtbaar gebleken. Ondertussen lijkt men vanuit de Vlaamse

overheid echter nog een stap verder te willen gaan, door het systeem van de jumelages in te passen in de vernieuwde Vlaamse inspanningen inzake ontwikkelingshulp met verre landen. Zonder te willen ontkennen dat ook deze vorm van samenwerking zijn nut kan hebben, meent de heer Loones dat een en ander er zeker niet toe mag leiden dat de Vlaamse steden en gemeenten zich niet meer zouden (mogen) gaan inzetten voor hun zustergemeenten in Oost- en Centraal-Europa. De heer Loones is en blijft er immers van overtuigd dat net met die gebieden (die in essentie goed op ons lijken, maar toch een min of meer ernstige ontwikkelingsachterstand hebben) de meest vruchtbare samenwerking mogelijk is.

II.7. Tussenkomst van de heer Luc Van den Brande

De heer Luc Van den Brande vangt zijn tussenkomst aan met een kort historisch terzijde waarin hij erop wijst dat Bulgarije, toen het in 1878 zijn onafhankelijkheid bevocht van het Ottomaanse rijk, voor zijn grondwet inspiratie zocht in de Belgische grondwet. Het nam trouwens ook de nationale leuze "Eendracht maakt macht" over. En zelfs voor zijn koningshuis deed het een beroep op het huis van Saksen-Coburg-Gotha. Het is trouwens geen geringe ironie dat de laatste troonpretendent van Bulgarije, de heer Simeon van Saksen-Coburg-Gotha, nog maar vrij recent (weliswaar in zijn hoedanigheid van gewoon burger) werd verkozen tot eerste minister van Bulgarije. Een al vele decennia verdreven vorst die via democratische verkiezingen terugkeert als eerste minister, is al bij al toch wel een vrij unieke situatie.

De heer Van den Brande verklaart verder volledig achter het opzet van de samenwerking tussen Vlaanderen en Bulgarije te kunnen staan. Samenwerking die ook ten volle een concrete invulling moet kunnen krijgen. Wanneer de twaalf kandidaten voor EU-lidmaatschap met elkaar vergeleken worden, dan blijkt Bulgarije immers inzake nogal wat criteria zwaar achterop te hinken. Meest in het oog springend daarbij zijn bepaalde lacunes inzake de democratische besluitvorming, een nog maar vrij rudimentair ontwikkelde ingesteldheid qua dienstverlening en een zekere achterstand qua modernisering van de wetgeving. De democratische tekortkomingen zijn vanzelfsprekend het gevolg van een bijna-totaal gebrek aan historische traditie terzake, terwijl het ontbreken van een dienstencultuur dan weer te wijten is aan de vele jaren van communistisch bewind waaronder men geleefd heeft. Dat er wel degelijk beterschap mogelijk is, moge echter blijken uit de markante vorderingen die men recentelijk gemaakt heeft met betrekking tot de aanpassing van de wetgeving.

De in het voorliggende samenwerkingsakkoord vervatte elementen kunnen er ongetwijfeld toe bijdragen om Bulgarije op een aantal domeinen een betere score te bezorgen. De optie om het Vlaamse beleid ten aanzien van de landen van Centraal- en Oost-Europa prioritair toe te spitsen op de kandidaat-EU-leden, kan overigens te algemenen titel de goedkeuring van de heer Luc Van den Brande wegdragen. Via enige geografische concentratie kan Vlaanderen zijn al bij al toch beperkte middelen immers beter laten renderen.

De heer Luc Van den Brande wijst er verder nog op dat ten aanzien van Bulgarije ook rekening dient gehouden met een wel heel specifieke dimensie. Het land is – meer dan het geval is voor andere Centraal-Europese landen uit die regio – door zijn ligging en zijn geschiedenis immers letterlijk op het snijvlak tussen een aantal grote cultuursferen terecht gekomen. Naar de toekomst toe impliceert dit dat het land een soort "brugfunctie" zou kunnen gaan vervullen voor de Europese Unie, hetgeen (ook en vooral in de ogen van de Bulgaren zelf) extra-steun vanuit Europa zou moeten rechtvaardigen.

Afsluitend benadrukt tenslotte ook de heer Van den Brande dat hij uitermate betreurt dat met Bulgarije wél kon wat met onze naaste buur Frankrijk niet mogelijk bleek : de Bulgaarse regering bleek immers wel bereid om met Vlaanderen een "breed" verdrag aan te gaan. De heer Van den Brande drukt dan ook de hoop uit dat het cultureel verdrag met Frankrijk – dat uit zijn aard eerder thuis lijkt te horen in een voorbij tijdperk van cultuurautonomie – een eenmalige uitzondering zal blijven binnen een algemeen Vlaams buitenlandbeleid dat erop gericht moet zijn om in verdragen steeds over zoveel mogelijk bevoegdheden te handelen.

III. ALGEMENE BESPREKING : REPLIEKEN VAN DE MINISTER

– *Consensus over Bulgarije als nieuwe verdragspartner van Vlaanderen*

De minister spreekt zijn appreciatie uit voor de unanieme steun die hij in de commissie meent te mogen vaststellen voor het afsluiten van een samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Bulgarije. Hij kan zich vanzelfsprekend ook ten volle terugvinden in de opmerkingen van de commissiele-

den aangaande de filosofie die ten grondslag dient te liggen aan dit type van samenwerkingsakkoord met een land in transitie.

– *De keuze voor ruime of beperkte akkoorden*

In zijn repliek wenst de minister eerst en vooral te benadrukken dat ook hij te principiëlen titel gewonnen is voor de idee en de praktijk van het afsluiten van zo ruim mogelijke verdragen. Dat is immers de manier bij uitstek om aan onze verdragspartners duidelijk te maken hoe omvangrijk – ook internationaal – onze bevoegdheden wel zijn. Vele van onze verdragspartners zijn trouwens verbaasd wanneer zij vernemen hoe verregaand de verdragsrechtelijke bevoegdheid van de Vlaamse deelstaat is. Het is terzake zelfs niet misplaatst om van een constitutioneel unicum op wereldniveau te gewagen. Een ander voordeel van het werken met een ruime verdragstekst is dat zulks vanzelfsprekend gemakkelijker toelaat om bepaalde prioriteiten of accenten te leggen, daar waar een in se reeds beperkte tekst niet of nauwelijks manoeuvreerruimte biedt.

Anderzijds moge het volgens de minister ook duidelijk zijn dat deze principiële optie ook niet tot de verkeerde conclusie mag leiden dat iedere verdragsluiting – ongeacht de omstandigheden – per se steeds over alle Vlaamse bevoegdheden moet handelen. De meest wenselijk geachte omvang van het af te sluiten verdrag zal immers ook steeds moeten afgewogen worden tegenover de desiderata van de specifieke prospectieve verdragspartner. Ook binnen zijn internationale verdragsrechtelijke relaties moet Vlaanderen dus vaak keuzes maken en daarenboven moet men – net zoals bij elke contractuele verhouding – om tot een verdrag te komen het ook eens raken met de andere partij. De doelstelling om zo veel als mogelijk te werken met ruime verdragsteksten mag met andere woorden niet verworden tot een ongezonde fixatie.

Een en ander belet overigens niet dat er voor wat de – formele – betrekkingen met Frankrijk betreft, inderdaad nog heel wat werk aan de winkel is. Zoals de minister naar aanleiding van de recente bespreking van het akkoord inzake cultuur, taal, onderwijs en wetenschappen met de Franse Republiek reeds herhaaldelijk en nadrukkelijk liet opmerken zal hij er zich ten volle voor inzetten om op termijn te komen tot een uitgebreider verdrag dat ook onze gewestelijke bevoegdheden omvat. Zulks zal echter niet van vandaag op morgen gerealiseerd kunnen worden.

– *Benuttingsgraad van het budget voor de samenwerking met Bulgarije*

Op de vraag van de heer Van Overmeire naar de mate waarin de Vlaamse budgettaire middelen voor de samenwerking met Bulgarije ook effectief worden opgebruikt, kan de minister meedelen dat het betreffende budget volledig is toegewezen. Wel klopt het dat daartoe twee oproepen noodzakelijk zijn geweest. De eerste oproep had in kwalitatief opzicht immers onvoldoende valabele elementen opgeleverd. Nu zijn er echter voldoende garanties, zodat het budget volledig uitgeput zal kunnen worden.

– *Stand van zaken m.b.t. de Vlaamse verdragen met de Centraal- en Oost-Europese landen*

Inzake de vraag naar de meest recente stand van zaken in het Vlaamse verdragssluitingsproces met de kandidaat-EU-landen uit Centraal- en Oost-Europa, kan de minister meedelen dat op heden alleen het verdrag met Slowakije nog wacht op ondertekening. Het akkoord met de Tsjechische republiek werd immers reeds in februari ondertekend en het betreffende instemmingsdecreet zal geagendeerd worden op de bijeenkomst van de Vlaamse regering van 15 maart eerstkomende. Het zal daarna zo spoedig mogelijk zijn noodzakelijke verdere verloop (advies van de Raad van State, tweede lezing door de Vlaamse regering en indiening bij het Vlaams Parlement) krijgen. Het nu voorliggende verdrag met Bulgarije even daargelaten, werd op heden dus reeds de volledige verdragsprocedure (vanaf de ondertekening t.e.m. de parlementaire goedkeuring) doorlopen tussen Vlaanderen en zeven Oost- en Centraal-Europese landen. Uiteindelijk zal Vlaanderen in de min of meer nabije toekomst dus verdragsrechtelijke banden hebben met : Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Roemenië, Bulgarije en Slovenië.

– *Samenwerking op het gebied van landbouw*

Voor wat de diverse tussenkomsten inzake het landbouwgegeven betreft, laat de minister opmerken dat de ervaringen uit het verleden leren dat, éénmaal een dergelijk samenwerkingsakkoord gefinaliseerd, de landbouworganisaties zelf vrij assertief inspelen op de daarin geboden mogelijkheden, en daarover ook navenant informatie verschaffen naar hun leden toe.

Verder bevestigt de minister dat het voor zich spreekt dat de Vlaamse overheid bij de concrete invulling van dit samenwerkingsakkoord terdege

rekening zal houden met het belang van de landbouwsector binnen het Bulgaarse socio-economische bestel. De commissieleden kunnen er dan ook van op aan dat de samenwerking op landbouwvlak een absolute prioriteit zal zijn.

– *Samenwerking op fluviaal en maritiem gebied*

De minister wijst erop dat er momenteel reeds wordt samengewerkt tussen de haven van Antwerpen en de haven van Burgas in Bulgarije. Een samenwerking die overigens ook mee wordt ondersteund door de Vlaamse overheid.

– *Jumelages*

Inzake de kwestie van de jumelages beaamt de minister dat dit instrument de laatste jaren duidelijk van aard aan het veranderen is. Tot nog niet zo heel lang geleden zocht men vooral partners in het nabije buitenland (met een duidelijke voorkeur voor Frankrijk, Duitsland, Italië en Nederland), voor vormen van samenwerking die – in het beste geval – veeleer als "aangenaam" dan als echt "nuttig" konden omschreven worden. Daarna kwam er, vooral na de val van het IJzeren Gordijn, een fase waarin men zich richtte op samenwerking met steden en gemeenten uit Oost- en Centraal-Europa (met name Roemenië kreeg op die manier nogal wat aandacht), en waarbij die samenwerking ook en vooral nuttig moest zijn voor de ontvangende partij. Op relatief korte termijn heeft bij de bestuurders van vele steden en gemeenten dus een heel andere filosofie postgevat.

De minister bevestigt dienaangaande dat de Vlaamse overheid gemeend heeft positief te moeten inspelen op deze nieuwe ontwikkeling. Mee daarom wordt deze vorm van samenwerking nu expliciet gestimuleerd via de door Vlaanderen afgesloten samenwerkingsakkoorden. Hetgeen overigens meteen ook een veel functioneler inkadering van een en ander toelaat.

Die filosofie, die haar deugdelijkheid bewezen heeft in de samenwerking met de landen van Centraal- en Oost-Europa, wordt momenteel trouwens nog verder ontwikkeld, aangezien men de Vlaamse gemeenten nu ook de stap wil laten zetten naar samenwerking met dorpen, steden en gemeenten uit het Zuiden. De Vlaamse steden en gemeenten worden op die manier ingeschakeld in het nieuw-ontwikkelde Vlaamse beleid inzake samenwerkingsontwikkeling.

Specifiek voor wat de samenwerking tussen Vlaamse steden en gemeenten en steden en gemeenten uit Bulgarije betreft, wijst de minister op het bestaan van banden tussen Aalst en Gabrovo. Hoewel het hierbij – zoals de heer Van Overmeire terecht laat opmerken – niét over een officële jumelage gaat, loopt er tussen die twee steden toch een project dat ondersteund wordt door de Vlaamse overheid. Er is dus wel degelijk reeds een vorm van samenwerking aanwezig.

Hierop inpikkend preciseert de heer Karim Van Overmeire nog dat de samenwerking tussen Aalst en Gabrovo vooral een samenwerking tussen de respectieve ziekenhuizen betreft. De ziekenhuizen van Aalst (met name het Onze-Lieve-Vrouwziekenhuis en het Stedelijk Ziekenhuis) zorgen ervoor dat medische apparatuur die in Vlaanderen als niet meer voldoende modern beschouwd wordt, in Gabrovo terecht komt. Aangezien men er in Bulgarije niet of nauwelijks meer in slaagt om de hand te leggen op echt moderne apparatuur, is dit een geste die daar zeer geapprecieerd wordt. Onze technologisch verouderde medische apparatuur krijgt op die manier in Bulgarije een nuttig tweede leven.

– *Projectenoverzicht*

De minister gaat graag in op de vraag van de heer Van Overmeire naar een globaal overzicht van de momenteel tussen Vlaanderen en Bulgarije bestaande projecten. Het document zal bezorgd worden ten behoeve van het verslag (zie bijlage).

– *Georganiseerde misdaad*

Voor wat de vraag van de heer Patrick Hostekint inzake een eventuele Bulgaarse maffia betreft, verklaart de minister niet op de hoogte te zijn van het bestaan, laat staan de omvang, van de georganiseerde criminaliteit in Bulgarije. Desgewenst kan die informatie wel worden opgevraagd bij de respectieve ambassades, of bij andere bevoegde – en misschien meer neutrale – diensten.

IV. STEMMINGEN

IV.1. Artikelsgewijze stemming

Artikel 1

Ter stemming gelegd wordt het eerste artikel van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse

regering en de regering van de Republiek Bulgarije aangenomen bij unanimiteit van 10 stemmen.

Artikel 2

Ter stemming gelegd wordt daarna ook het tweede artikel van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse regering en de regering van de Republiek Bulgarije aangenomen bij unanimiteit van 10 stemmen.

IV.2. Stemming over het geheel

In zijn geheel ter stemming gelegd wordt het ontwerp van decreet "houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse regering en de regering van de Republiek Bulgarije, ondertekend in Sofia op 18 mei 2001" ten slotte eveneens aangenomen bij unanimiteit van 10 stemmen.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Patrick HOSTEKINT Luc VAN DEN BRANDE

BIJLAGE

OVERZICHT VAN DE SAMENWERKINGSPROJECTEN MET BULGARIJE IN HET KADER VAN HET SAMENWERKINGSPROGRAMMA CENTRAAL- EN OOST-EUROPA

Binnen het Vlaams samenwerkingsprogramma voor Centraal- en Oost-Europa werden de volgende projecten goedgekeurd :

086/93 KUL, faculteit der Landbouwwetenschappen
Internationaal training programma 'Modern Horticulture'
Bulgarije/Rusland/Roemenië 5.618.500 fr.

101/93 Centrum OBRA VZW
Forum Flandro – Bulgaricum 8.500.000 fr.

127/93 ABVV
Praktische en structurele ondersteuning bij de ontwikkeling van het Bulgaarse 'Democratic Women's Union' 6.713.500 fr.

141/93 AGRIV
Bulgarobel 9.562.000 fr.

155/93 GOM Vlaams-Brabant
Regional Policy Project for Bulgaria 2.371.500 fr.

204/94 Interuniversitair Instituut voor Vorming en Ontwikkeling (IIVO)
Ontwikkeling van kredietinstellingen in Centraal- en Oosteuropese landen 9.778.975 fr.

240/94 Vlaamse Federatie voor Gehandicapten vzw
Harambee : hulpmiddelen voor Bulgarije 4.824.578 fr.

248/94 Centrum OBRA vzw
Forum Flandro-Bulgaricum II 6.437.650 fr.

273/94 EHSAL
VARNA strategic plan 5.947.584 fr.

292/95 Rijksstation voor Plantenveredeling U.Gent
VLABUL 3.544.488 fr (1995-1996)

299/95 APEC vzw
Herstructurering van het beheer van havengebonden bedrijven 4.159.050 fr (1995)

357/95 Rijksstation voor Plantenveredeling
Verbetering van de kwaliteit van ruwvoeders in Bulgarije 4.078.000 fr.

369/95 Centrum Obra vzw
Forum Flandro-Bulgaricum III 6.925.500 fr.

372/95 VFG Vlaamse Federatie van Gehandicapten
Harambee 5.750.518 fr.

446/96 Pharmacia & Upjohn
Specialisatietraining (+ Estland, Litouwen, Albanië, Letland, Roemenië, Slovakije, Wit-Rusland) 1.966.103 fr.

473/97 Vlaamse Federatie van Gehandicapten VFG
HARAMBEE (hulpmiddelen voor gehandicapten)
+ Social Rehabilitation Centre, Sofia 5.964.937 fr.

474/97 Universiteit Gent
VLABUL (verbetering kwaliteit ruwvoeders)
+ Institut po Furajite, Pleven – Institut po Genetitsjno Ingenerstvo, Kostinbrod 5.353.250 fr.

574/98 Vlaamse Federatie van Gehandicapten vzw
KIDS (modelinstelling kinderdagverblijf in Sofia)
+ National Social Rehabilitation Centre, Sofia 4.559.476 fr.

594/98 AGRIV vzw
"Milieu- en diervriendelijke voederwaardebepaling van voedermiddelen en landbouwproducten in het kader van een duurzame landbouw"
+ Agricultural Academy, Sofia 5.997.000 fr.

609/98 Centrum "OBRA" vzw
"Forum Flandro-Bulgaricum" netwerkvorming rond zorg voor gehandicapten
+ Cyril and Methodius Foundation, Sofia 5.885.175 fr.

620/98 Centrum voor Middenstandsopleiding (CMO-Waasland)
"Economische rendabele productie, behandeling, distributie en verkoop van varkensvlees in Bulgarije en volgens Europese hygiënische en sanitaire criteria".
+ Landbouwacademie van Sofia 5.980.277 fr.

664/99 Eurogen vzw
Vlatargo 5.327.455 fr.

679/99 Vlaamse Federatie van Gehandicapten vzw
KIDS II 5.340.878 fr.

683/99 AGRIV vzw
Bloementeelt in Bulgarije 3.560.000 fr.

733/ 00 Sequoyah International Restructuring n.v.
Teleports Bulgarije (Ontwerpstudie voor het Port of Bourgas Community System) 7.498.198 fr.

749/00 AGRIV
VLAZABUL (Vlaamse Azalea's in Bulgarije) 5.989.000 fr.

770/00 Eurogen vzw
VLACARNOBAT (project ter verbetering van de gerstteelt) 5.591.110 fr.

(De bedragen betreffen de tegemoetkoming van de Vlaamse Gemeenschap in het project.
Totaal : 26 projecten voor 137 miljoen BEF).

In 2001 werd voor Bulgarije een budget van ca. 32 mio BEF (800.000 €) voorbehouden voor projecten binnen het Samenwerkingsprogramma voor Centraal- en Oost-Europa. De volgende projecten werden opgestart :

– Kamer van Koophandel Halle Vilvoorde, Acquis Support	146.000 €
– Vlaamse Federatie Gehandicapten, Next Step	190.000 €
– Aquaplus, Sanitary Engineering	95.000 €
– Aalst-Gabrovo, Training middle class	130.000 €
– Ecolas, National Waste Management Plan	149.000 €
– VFG, B-Sol (Support centre small medical enterprises)	100.000 €

Er waren bijeenkomsten van de gemengde commissie op 02/07/2001 en op 11/10/2001.